

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8Co/20/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3517208568
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Legerská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3517208568.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Legerskej a členiek senátu JUDr. Ivicy Čelkovej a Mgr. Ivany Šlesarovej v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951 proti žalovanému: D. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. D. XXX/XX, D., v spore o zaplatenie 1.371,14 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 9. júla 2018, č. k. 12Csp/189/2017-70, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku I. v časti, v ktorej povolil žalovanému splácanie dlhu formou mesačných splátok, vo výroku II., ktorým bola žaloba vo zvyšnej časti zamietnutá a vo výroku III. o trovách konania **z r u š u j e** a vec v tomto rozsahu **v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom výrokom I. súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.329,95 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.329,95 Eur od 29.09.2017 do zaplatenia, a to všetko formou splátok vo výške 50 Eur mesačne, vždy do 25. dňa v mesiaci, počnúc nasledujúcim mesiacom po mesiaci, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť, pod hrozbou straty výhody splátok, keď nezaplatením jednej splátky sa stáva splatný celý dlh. Výrokom II. vo zvyšnej časti návrh zamietol. Výrokom III. priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 94 %, ktoré je povinný žalovaný zaplatiť k rukám žalobcu formou pokračovania v splátkach po zaplatení istiny spolu s príslušenstvom vo výške 50 Eur mesačne, vždy do 25. dňa v mesiaci, pod hrozbou straty výhody splátok, keď nezaplatením jednej splátky sa stáva splatný celý dlh s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozsudku uviedol, že podanou žalobou sa žalobca domáhal proti žalovanému zaplatenia istiny vo výške 1.371,14 Eur, úroku vo výške 57,11 Eur, úrokov z omeškania vo výške 0,61 Eur, úroku 11,90 % ročne z nezaplatennej istiny 1.371,14 Eur od 29.09.2017 do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej istiny 1.371,14 Eur od 29.09.2017 do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 57,11 Eur od 29.09.2017 do zaplatenia, nezaplatených poplatkov za poistenie 1,12 Eur a náhrady trov konania. Žalobca v návrhu uviedol, že dňa 28.02.2017 uzatvoril žalobca so žalovaným úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky o výške 1.400 Eur. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli aj obchodné podmienky a všeobecné obchodné podmienky. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti (prestal uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas), a preto žalobca na základe Výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňom 28.09.2017 v zmysle § 565 Obč. zák., v súlade s úverovou zmluvou a obchodnými podmienkami, a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia druhou upomienkou (opakovaným upozornením zo dňa 26.07.2017). Úver bol žalovanému poskytnutý vo výške 1.400

Eur spolu s poplatkom za poskytnutie úveru 70 Eur, poplatkom za poistenie schopnosti splácať úver 0,56 Eur mesačne, výškou splátky 22,79 Eur v 96-tich mesačných splátkach s dohodnutou úrokovou sadzbou 11,90 % ročne, s termínom splatnosti prvej splátky 27.03.2017 a splatnosťou úveru 25.02.2025. RPMN bola vyčíslená vo výške 14,50 %, priemerná RPMN vo výške 16,63 %. Celková čiastka, ktorú mal žalovaný zaplatiť bola stanovená sumou 2.257,84 Eur. Súd prvej inštancie vzťah medzi žalobcom a žalovaným posúdil ako spotrebiteľský vzťah s tým, že predmetná zmluva spĺňa charakteristiku štandardných spotrebiteľských zmlúv. Právne poukázal na ust. § 497, § 502 ods. 1, § 369 ods. 1 Obch. zák., § 52 ods. 1 - 4, § 53 ods. 1 - 3, § 54 ods. 1, 2 Obč. zák., § 1 ods. 2, § 2 písm. d), § 9 ods. 2 písm. k, § 11 písm. ods. 1 písm. b), d) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Zistil, že zmluva o úvere neobsahuje zákonnú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) a j) zákona č. 129/2010 Z.z.

o spotrebiteľských úveroch, a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Konštatoval, že zákonným následkom nedodržania kogentnej úpravy v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) a j) Zákona o spotrebiteľských úveroch, je zákonná fikcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru v zmysle § 11 písm. a) zák. č. 129/2010 Z.z. Žalovanému preto vznikla povinnosť vrátiť žalobcovi len hodnotu poskytnutého úveru po zohľadnení zaplatenej časti, a preto uložil žalovanému povinnosť zaplatiť 1.329,95 Eur (poskytnutý úver vo výške 1.400,-Eur zaplatená časť úveru vo výške 70,05 Eur) a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Keďže žalovaný riadne a včas po vyhlásení okamžitej splatnosti nevrátil poskytnutý úver, vznikol žalobcovi v súlade s ustanovením § 369 ods. 1 Obch. zák. v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. (pre rozhodné obdobie bola stanovená sadzba vo výške 0 %) zákonný nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.329,95 Eur od 29.09.2017 do zaplatenia (deň nasledujúci po zosplatení), na zaplatenie ktorých súd prvej inštancie žalovaného zaviazal a vo zvyšnej časti nárok na zaplatenie úrokov z omeškania zamietol. Lehotu na splnenie uloženej povinnosti určil žalovanému v súlade s § 332 ods. 3, 4 CSP s poukazom na zistené majetkové pomery žalovaného. Pokiaľ sa jednalo o nárok na úhradu zmluvných úrokov z úveru, t.j. vo výške 11,90 % ročne z nezaplatených istiny vo výške 1.371,14 Eur od 29.09.2017 do zaplatenia, súd prvej inštancie v tejto časti žalobu zamietol, pretože bolo preukázané, že strany sporu si dojednali zmluvné úroky 11,90 % ako fixné do doby splatnosti úveru. Žalobca pristúpil v zmysle zmluvných dojednaní k zosplateniu celého úveru. Vychádzajúc z toho, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru podľa názoru súdu prvej inštancie žalobcovi zmluvné úroky odo dňa účinkov zosplatenia nepatria (viď uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. ÚS IV. 476/2012 zo dňa 18.09.2012). O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 2 v spojení s § 262 ods. 1 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku v rozsahu zamietnutej časti, splatnosti priznaného nároku, splatnosti náhrady trov konania a trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že jeho žalobe vyhovie v plnom rozsahu, zaviazá žalovaného zaplatiť mu dlh v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň žalobcovi prizná náhradu trov konania aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov. K tvrdeniu súdu prvej inštancie, že v zmluve chýba náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) uviedol, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere sú obchodné podmienky banky (VOP a OP), a teda niektoré z náležitostí, ktoré má v zmysle právnych predpisov zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať, sú v samotnom texte zmluvy o úvere a ďalšie náležitosti sú v OP a VOP. Bod 2.5.3 OP opisuje anuitné splácania, a preto počet a termíny splátok istiny a úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Uvedené platí aj pre údaj o výške splátky. Banka bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy poskytne spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, ktorá uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky a uvedením amortizácie istiny a úrokov. Žalobca poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22.02.2018 sp.zn. 3Cdo/146/2017, v ktorom bola posudzovaná úverová zmluva, ako je v zmluva v predmetnom konaní, kde je uvedené, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky.

K tvrdeniu prvoinštančného súdu, že v zmluve chýba uvedenie RPMN uviedol, že trvá na tom, že výška RPMN je v zmluve uvedená správne a v súlade so zákonom, pričom práve súd prvej inštancie svoje tvrdenie o nesprávnom uvedení RPMN v zmluve nepodložil žiadnym výpočtom, len uviedol, že podľa kontrolného výpočtu bola RPMN 15,28 % a nie 14,50 %, ako bolo uvedené v zmluve. Odôvodnenie rozsudku len odkazom na výpočet bez jeho uvedenia je nepresvedčivé. Rozhodnutie súdu, ktoré

zamietá nárok, avšak svoj názor nepodloží riadnou argumentáciou, nemožno považovať za dostatočne odôvodnené, jasné a určité. K tvrdeniu súdu prvej inštancie, že v zmluve je nesprávne uvedená výška celkových nákladov spojených s úverom uviedol, že celkové náklady spotrebiteľa zodpovedajú násobku počtu splátok (96) a výške splátok (22,79 Eur) a súčtu s poplatkom za poskytnutie úveru (70 Eur), t.j. 2.257,84 Eur. Uvedené je v súlade s § 2 ods. g) z.č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého sa poistenie zarátava do celkových nákladov iba vtedy, ak spotrebiteľ musel poistnú zmluvu uzavrieť. Súd prvej inštancie do celkových nákladov započítal aj poistné, čo je v rozpore so zákonom a na základe toho dospel k nesprávnemu záveru, že suma celkových nákladov je v zmluve uvedená nesprávne. Ďalej namietal, že povolil splácanie dlhu žalovanému v splátkach, avšak nedostatočne zistil skutkový stav týkajúci sa možnosti žalovaného uhradiť dlžnú sumu. Majetkovými pomermi žalovaného sa vôbec nezaoberal, ale svoje zistenie obmedzil výlučne na konštatovanie, že splátky priznal s poukazom na majetkové pomery žalovaného. Nevykonal žiadne dokazovanie, vychádzal len z tvrdení žalovaného. V tejto súvislosti poukázal žalobca na viaceré rozhodnutia súdov: napr. Krajského súdu v Žiline č. k. 8Co/39/2017-99 zo dňa 28.06.2017, Krajského súdu v Trnave, č.k.23Co/498/2016-72 zo dňa 15.05.2017, Krajského súdu v Košiciach č. k. 11Co/49/2018-135 zo dňa 26.02.2018. Z pohľadu uplatneného odvolacieho dôvodu je pre tento nedostatok rozhodnutie súdu prvej inštancie o určení dlhšej lehoty na plnenie nepreskúmateľným, čo zakladá nesprávnosť súdu a je dôvodom na odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 379 a 380 ods. 1 CSP a zistil, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť v časti výroku I., ktorým súd prvej inštancie povolil žalovanému splácanie dlhu, vo výroku II., ktorým žalobu zamietol a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania a vec v tejto časti podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď v danej veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

5. Výrok I. napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie v časti, v ktorej zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.329,95 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.329,95 Eur od 29.09.2017 do zaplatenia (okrem povolenia splátok), odvolací súd nepreskúmal, pretože proti tejto časti rozhodnutia odvolanie žalobcu nesmerovalo, a tak v tejto časti rozsudok nadobudol právoplatnosť (§ 367 CSP) uplynutím odvolacej lehoty.

6. Medzi základné zásady spravodlivého súdneho konania patrí právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, čo vyplýva aj z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu pritom nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Avšak ak ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 09. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Rovnako sa k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie vyjadril Ústavný súd SR, napr. aj v Náleze III. ÚS 119/03. Ústavný súd už vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03).

7. V preskúmvanej veci súd prvej inštancie pri svojom rozhodnutí v zamietavej časti vychádzal z toho, že v zmluve absentuje náležitosť vyžadovaná v ust. § 9 ods. 2 písm. j) a k) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v dôsledku čoho konštatoval, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

8. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy

o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

9. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z. z. okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: odplatu podľa osobitných predpisov.

10. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1.

11. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

12. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) zák. č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

13. Z uvedeného nepochybne vyplýva, že zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v § 11 ods. 1 výslovne uvádza dôsledky porušenia povinností, uložených v danom zákone, pričom bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru viaže na predpoklady uvedené v ods. 1 písm. a/ až g/ citovaného zákona. Predovšetkým je potrebné uviesť, že súd prvej inštancie svoj záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru založil okrem iného aj na ust. § 11 ods. 1 písm. a/ zák. č. 129/2010 Z.z. (zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1), hoci z obsahu jeho rozhodnutia je zrejmé, že poskytnutý úver považoval za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu uvedeného v § 11 ods. 1 písm. b) (zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa)), teda súd prvej inštancie svoj záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru vyvodzuje aj z iného ustanovenia § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., ako uvádza vo svojom rozhodnutí.

14. Odvolací súd však aj záver súdu prvej inštancie o tom, že zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, považoval za nesprávny. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí konštatoval, že v zmluve chýba táto náležitosť z dôvodu, že zmluva neobsahuje uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov s rozčlenením jednotlivých čiastok oddelene a že nestačí v zmluve uviesť len celkovú výšku splátok ako takú. K tomuto je potrebné uviesť, že k uvedenému prijal záver Najvyšší súd SR v rozhodnutí z 22.02.2018 sp. zn. 3Cdo/146/2017, v ktorom uviedol, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ ustanovenie zákona hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokomformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahrňuje istinu, úroky a iné poplatky. Vzhľadom na uvedené, zmluva nemala nedostatok podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch, konštatovaný súdom prvej inštancie.

15. Pokiaľ ide o nedostatok konštatovaný súdom prvej inštancie podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, v tejto časti odvolací súd považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie za nedostatočne odôvodnené a tým aj za nepreskúmateľné. Súd prvej inštancie neobjasnil, ktoré údaje požadované v § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch podľa jeho názoru v uzavretej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýbajú. Vo svojom rozhodnutí len uviedol, že podľa kontrolného výpočtu zistil hodnotu RPMN v inej výške, ako bola uvedená v zmluve o úvere, ale neobjasnil, ktoré údaje platné v čase uzavretia zmluvy sám bral za výklad výpočtu RPMN a ktoré predpoklady použil na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov.

16. Taktiež pokiaľ ide o povolenie splátok pre žalovaného, ust. § 232 CSP síce dáva súdu oprávnenie určiť v odôvodnených prípadoch dlhšiu než trojdňovú paričnú lehotu a vyplýva z neho aj, že zaplatenie peňažného plnenia môže povoliť aj v splátkach, (ktorých výšku a podmienky zročnosti určí), súd však nemôže povoliť splnenie dlhu v splátkach automaticky, ale len v odôvodnených prípadoch, vyvolaných konkrétnymi okolnosťami, toho-ktorého sporu (napr. rodinná a sociálna situácia, zdravotný stav osoby, ktorej sa ukladá povinnosť plniť, záujem a okolnosti na strane

veriteľa pod.). V preskúmvanej veci súd prvej inštancie povolil žalovanému zaplatiť sumu, na ktorú ho zaviazal vo výroku I. rozhodnutia v splátkach, iba s odkazom na § 232 ods. 3 a 4 CSP, bez bližšieho zdôvodnenia. Odvolaciemu súdu teda nie je zrejmé, aké boli dôvody pre takýto postup súdu prvej inštancie, keď z jeho rozhodnutia nie je vôbec možné zistiť, prečo povolil žalovanému možnosť zaplatiť dlžnú sumu v splátkach, a práve v súdom stanovenej výške. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je preto aj v tejto časti výroku I. nepreskúmateľné.

17. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné v uvedenom rozsahu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. V ďalšom konaní, pokiaľ súd prvej inštancie zotrvá na svojom stanovisku, že zmluvu je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov z dôvodu absencie náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch, musí tento svoj záver v rozhodnutí podrobnejšie odôvodniť tak, aby jeho rozhodnutie bolo preskúmateľné, t.j. musí konkrétne uviesť, aké údaje pre výpočet RPMN podľa jeho názoru v uzavretej zmluve absentujú. Odvolací súd taktiež dáva do pozornosti súdu prvej inštancie, že pokiaľ súd prvej inštancie považuje zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov pre nesprávne uvedenie hodnoty RPMN (ktorý záver, ale taktiež musí súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí bližšie odôvodniť), musí aplikovať ust. § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie taktiež, pokiaľ dospeje k rozhodnutiu o možnosti povoliť žalovanému zaplatiť dlžnú sumu formou splátok, toto svoje rozhodnutie riadne odôvodní, s uvedením konkrétnych okolností, v ktorých vidí dôvody pre umožnenie povinnosti splácať dlh v splátkach.

18. V novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách prvoinštančného aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

19. Na základe vyššie uvedeného Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 391 ods. 1 CSP zrušil a vec tomuto súdu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne v pomere hlasov tri ku nule.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je

podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).